

132214 - Okullar bozuk olduğu için kocası çocuklarını okula göndermiyor.

Soru

Bunun da sebebi: O çocukların okula gitmesini istemiyor, kocamla bu konuda daima ihtilaf halindeyim.

Soru: O diyor ki: okullar çocukların terbiyesini bozmaktadır.

Âlicenabınızın dini yönden bu konuda görüşü nedir?

Detaylı cevap

Bütün övgüler

Allah'adır.

Birincisi:

Çocuklar, Allah'ın kullarına

bağışladığı en büyük bir nimettir. Kıyamet

gününde ondan sorulacağı kulun boynundaki bir emanettir. İbn-i

Ömer (r.anhuma) rivayet edilen bir hadiste; "Onun Allah Resulü'nden

-sallallahu aleyhi ve selem- şunu belirttiğini işitti: hepiniz

bir çobansınız ve sürülerinizden sorumlusunuz. İmam da

çobandır, halkından sorumludur. Kişi ailesinin çobanıdır,

ailesinden sorumludur. Kadın da kocasının evinde çobandır,

bakmakla yükümlü olduğundan o da sorumludur." (Buhari, 853.hadiste) ve

Müslüm de 1829.hadiste) rivayet etmiştir.

Babanın çocuklarını bütün istenmeyen maddi ve manevi

durumlara karşı koruması gerekir. Çocukların dinleri

ve istikameti yönünde onları koruması daha evladır.

İkincisi:

Müslüman bir kişinin güzel olan durumlar ile kötülere arasında bir denge kurması asıldır. Olumlu olan ile olumsuz olan arasında karşılaştırmalı ve ağır olan yönü tercih etmelidir.

Şüphesiz olumlu ve olumsuz yönleri okulda bulabiliriz.

Okulların evlatların terbiyesinde ve yetişmesinde olumlu ve olumsuz etkisi vardır.Çoğu babalar ve anneler okulun olumsuzluklarından şikâyet ediyorlar. Mütedeyyin çoğu aileler bu olayı yaşıyorlar. Ancak müslüman bir kişi bu tür olumsuzlukların üstesinden şu durumlarla gelebilir:

a- Onları korumak için Allah'a dua ederek yardım almak ve O'na yönelmek. Çocukları korumada dua, büyük bir silahtır. Allah Salihlerin dualarını şöyle belirtiyor:

“(Ve o kullar): (Yâ) Rabb'imiz! Bize gözümüzü aydınlatacak eşler ve zürriyetler bağışla ve bizi takvâ (ve iman) sahiplerine imam kıl! diye yalvarırlar.” el-Furqan Sûresi, 74)”

Bununla beraber anne-babanın ıslah olmasının çocukların ıslahında büyük bir rolü vardır. Allah şöyle buyurmaktadır:

“Duvara gelince, şehirde iki yetim çocuğun (mirası üzerinde) idi; altında da onlara ait bir hazine vardı; babaları ise Salih bir kimse idi. Rabb'in istedi ki, o iki çocuk olgunluk çağlarına erişsinler ve Rabb'inden bir ikram olarak hazinelerini

çıkarsınlar. Ben bunu da kendiliğimden yapmadım.
İşte, hakkında sabredemediğin hallerin iç yüzü budur.”
(el-Kehf Suresi, 82)

İbn-i Receb rahimehu Allah şunu belirtir: Allah kulunu
ölümünden sonra zürriyetinin Salih olmasıyla da korur. Allah Teâlâ
şöyle buyurmaktadır: “babaları
ise salih bir kimse idi.” İkisinin babasının Salih
olmasıyla onların hazinesi korunmuştur.” Camiul-Ulum vel-Hikem,
sayfa 186

b- Çocukların büyümesinde ve terbiyesinde anne-babanın
rolü olmalıdır ve okulun rolü ile yetinilmemelidir. Babaya düşen
çocuklarını alıp mescide beraberinde götürmelidir. Kur’an
ezberleme halkalarına ve ilim derslerine onları göndermelidir.
Onlarda din sevgisini aşılmalıdır. Aynı şekilde
evde anne, kızlarıyla birlikte yapmalıdır.

c- Çocukları sinsi denetim ile gözetmelidir. Okulda
öğretmenleriyle, öğrencileriyle, nasihatleriyle birlikte
devamlı bir takibe almalıdır. Çocuklarını
şefkatle, yumuşaklıkla teşvik ve korkutmayla
yönlendirmelidir.

d- Resmi okullar yerine öğrencilerin dini yönüyle
ilgilenen İslami okullar tercih edilmelidir. Bu nedenle en güzeli en
faziletli olan seçilmelidir. Allah’a hamd olsun çoğu ülkelerde bunlar da
çokça vardır. Eğer baba bu okulların
harcırahlarını maddi yönden karşılayamıyorsa
güzel bir okulu, genel okullardan en iyisini sorarak ve istişare ederek
araştırabilir.

e- Anne-babanın mahallede ve okulda Salih arkadaşları seçmede rolü olmaya özen gösterilmelidir. Bu durum da şöyle olabilir-örneğin- mescid arkadaşlarından veya Kur'an ezberleme halkasından yâda güvenilir akrabalardan bu arkadaşlar seçilebilir.

f- Anne-baba kendileri ile evlatları arasından bir uçurum olmamasına dikkat etmelidir. Eğer bir problem olursa örneğin: çocuklar anne-babalarına bu problemi hemen söylerler ve bu tecrübeyle bilinmektedir.

Ve tanık: Sorumlulukların en büyüğü çocukların sorumluluğudur. İbnil-Qayyim şunu belirtir:

“Çocuğuna fayda verecek eğitimi kim ihmal ederse ve boş verirse: ona en büyük kötülüğü yapmıştır.

Çoğu çocukların bozulması babaları tarafından gelmiştir. Onları ihmal etmişlerdir. Onlara dinin farzlarını ve sünnetlerini öğretmeyi bırakmışlardır. Böylece onları çocukken kaybetmişlerdir.” “Tuhfetul-Mevdud, sayfa 229.”

Bütün bunlardan sonra insan okuldan çocuğunu almaya mecbur kalırsa açıklayalım: asıl olan o okulların yerini alacak uygun birini bulmasıdır ki durumları bir hiçte kaybolmasın. Özellikle okuldan korkarak aldığı çocuğu okulu terk ettiğini gördük. Çocukları televizyon ve sokak ortasında kayboldular, cehalette boğuldular ve oyun oynamayı çoğalttılar. Hiçbir şey yapmadı bilakis onlara zarar veren bir konuma düştü.

Bu nedenle çocuklarını düzenli okullara girmekten baba yasaklamaması nasihat edilir. Olumsuzlukları ise gücü nispetinde

tedavi etmeye çalışmalıdır.

Bacımıza nasihatimiz ise Allah'tan yardım istemeli ve O'na dua ile yakarmalıdır. Kocasıyla diyalog kurmalı, onunla yumuşak, belge ve açıklama ile tartışmalıdır.

Akıl ve Salih sahibi kimselerden ve ehil olanlardan yardım istemelidir. Bizi ve sizi ve zürriyetimizi her türlü kötülük ve şerden korumasını umduğumuz sadece Allah'tır.

Allah en iyi bilendir.